

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Voor-reden vanden sesten boeck.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

Dat seste boeck,

Inhoudende sommighe Godtvruchtighe/ende liesselijke oeffeninghen die de supuere siele door de innige soeticheyt tot Godt op-trecken.

Voor-reden vanden seften boeck.

DEse soo Godtvruchtige oeffeningen die niet alleenlijk geleert, maer ooc yvonderlijk zijn, door de vvelcke alle siele (die de Heere des Maiesteyts hem gevveerdicht sijn Bruyt te noemen) haer mach daghelijcs tot Godt verheffen ende met vvlammige begheerten haer door liefde met hem vereenighen, heeft dese H. Bruyt Christi daerom met een heyliche veranderinge verscheyden, op datse vveeren soude alle slappicheyt ende verdriete-lijckheyt, ende dat elck een in sijn deuotie daer soude vindé sulcs als hé dient. VV aer toe staet te bemercken, dat hoe vvel hier eenige sonderlinge oeffeningen en gebeden toegeeyghent v vorden voor die inde Religie gaë, voor de VVyinge der maegden, ende voor de professie der Orden, en diergelijcke: nochtans en salmen hem niet

laten voor-staen; dat dese dinghen alleen voor de Religieusen zijn, maer datse voor een yeder ghemeyn zijn. VVant de Religieusen en zijnt alleē niet die hen tot God bekeeren noch sy en begeuen en versekeren hen aen Godt alleen niet, maer oock alle de Christenē. So vwie dan in sy seluen begint te haten sijn souden en sijn vverels leuen, en sijn seluen te verfoeyen, om sijn ondanckbaerheyt, voor hem nemende te schouven de sonden die hy nu haet, en voorts aen te leuen naer de gheboden des Heeren en sijn vvelbehagen: sulcken een is onder het getal der gheenre die de vverelt verlatende een leuen der penitentie en eenige oordē aenveerdē. Alst dan gebeurt dat naer dat hy nu sommigē tijdt tot Godt bekeert zijnde geproeft hebbēde hoe soet dat het iock des Heeren is, hier door vermaect zijnde vast voor hem neemt niet achtervvaerts te treden, maer dagelijks tot een beter voorts te gaen: vvat doet sulcke anders als professie? daer na ist dat yemāt verdriet crijgende inde vvereltsche dingē (om datse bedriechlijk zijn en ydel) hem opgort met eē suyuere beminninge, vvaer door hy vervorpen hebbende en gedoot alle

alle ydele neusvrije leghe en verganckelijcke dingen, alleē Godt mochte aenhangen, en sijn vvelbehagen stelt met een getrou herte voor alle sijn eygen vvellusten: dunckt v niet dat sulcken een sijn suyere siele Godt opdraecht, en die aen hem verskert? dit vvil ick daerom seggen, op dat als yemant siet het voorste van dese oeffeningen en de titulen, hem niet en soude laten voorstaen dat het alleenlijck voor de Monicken ende Susterkens is. Voorts hoe vvel dese dingen met verscheyden bedee-linge en orden sijn onder-scheyden, soo ist nochtans datse altemael daer toe dienē, op dat de siele door vierige begeerten en door minnelijcke en hert-grōdige vvoor- den, van haren bruydegom soude vercrijgen een volle en suyere verloogheninge van alle aertsche genoechten, iae oock van haer seluer, en daer by een de suyerste be- minninge van hem alleen en sulcken een, na de vvelcke mochte volgen de soetste en de voorsekertste hope en betrouven om haer geheelijck aen hem te beuelen ende niet te vreesen, onder het gheleydt van sulcken getrouvve en beminnende bruydegom. Ten anderen soo daer yemandt

vware, die niet en soude lusten dese orden
en bedeylinghe der oeffeningen te onder-
houden, die mach sonder onderscheyt le-
fen oft int ouerpeysen herknauven eeni-
ghe gebedekens, die hier geset zijn om de
liefde te ontsteken: vwant sy zijn inder
vvaerheydt soo crachtich, datse het herte
oock van eenen die niet vveynigh ver-
kout en is, souden connen vervvermen
met de Goddelijcke liefde, soo nochrans
is dat hy comt met een goet herte en niet
door neusvvijsicheyt, en daerom mach-
mense bequamelijck ghebruycken als men
hem ghereet maect tot het H. Sacra-
ment, en oock tot dancksegghinghe naert
ontfanghen vant voors. H. Sacrament.
VVat sy vergaderen den gheest, en veroor-
saken deuotie ende berouwe. Ten lesten,
om dat alsulcken sake die sonder orden
en vvet gaet, nootsakelijck allenskens te
niete gaet, soo salt vvel van doen zijn,
datmen sommige daghen inde vveke, oft
maent stelle, op de vvelcke men de voors.
oeffeninge naer hun ordinantie gebruy-
cke, diemen niet lichtelijck achter laten
sal, VVant ten zy dat het vervolgens ver-
duren in ons een gheyvoonte veroorsake,
door

door de vvelcke vvy niet sonder vroegen
ons ghemoets, ons ontsien achter te laten
het ghene vvy geluckelijck begoft hebbē
ist dat vvy het maer eens oft tyveemael
achter en laten, het sal allensckēs heel ver-
gaen. Maer soo daer yemandt v vare die
gheenen smaeck en heeft in dese Godde-
lijcke dinghen, die mach vry gaen ende
eerstgancs suyueren sijnen smaeck vande
liefde deser vverelt ende van die ghebre-
ken, vvaer mede dat hy vveet dat hy be-
smet is (ist ommers so dat hy hem seluen
kent.) Eñ laet hem dan vvederom comen
met eenen suyueren ende onbesmetten
smaeck, laet hem ootmoedigh vvederom
comen, ende hy sal ghevoelen het ghene
dat hy eerstgancs niet en voelde, ende hy
sal prijfen t'gene hy eerst versmaeyt heeft.

L 4

D'eer-